

МОТИВАЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ІНТЕНСИВНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ НАУК З ФОРМУВАННЯ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ СТАРШОКЛАСНИКІВ

А Науково обґрунтовано одну з педагогічних умов підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи – створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми учителями природничих наук знань із формування безпечної поведінки учнів старшої школи.

Ключові слова: освітнє середовище; безпечна життєдіяльність; учні старшої школи; педагогічні умови; майбутні учителі природничих наук

Постановка проблеми. Реалії сьогодення доводять, що в умовах зростання соціальної ролі вчителя природничих наук підготовка педагогічних кадрів, зокрема, до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи, насамперед, повинна ґрунтуватися на поєднанні глибокого засвоєння основ теоретичних фахових знань із набуттям студентами практичних умінь і навичок застосування цих знань у майбутній педагогічній діяльності. У зв'язку з цим перед педагогічними закладами вищої освіти постає проблема формування готовності майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи, а отже, визначення педагогічних умов ефективної підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Проблема підготовки педагогів до організації безпечної життєдіяльності школярів стала предметом досліджень таких науковців: О. Букатова, Р. Васильєва, Н. Гущина, С. Дембіцька, І. Кобилянська, О. Кобилянський, Г. Кондрацька, А. Кочарян, О. Пуляк, Т. Петухова, Л. Сидорчук та ін., які вивчають проблеми розвитку культури безпеки учнівської та студентської молоді, формування безпечної поведінки підлітків, підготовки майбутніх учителів до навчання учнів основ безпечної життєдіяльності тощо. Їхні дослідження є фундаментом для формування моделей підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи. Однак питанню визначення педагогічних умов підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи приділена незначна увага.

У зв'язку з цим видається актуальною загальна **мета пропонованої статті:** визначення та наукове обґрунтування педагогічних умов підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи. Задля її досягнення ставляться **завдання:** визначити поняття та виокремити основні напрями створення мотиваційно-інноваційного освітнього

середовища інтенсивного накопичення майбутніми учителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи.

Викладення основного матеріалу дослідження. Терміносполучення «педагогічні умови» у нашому дослідженні ми розуміємо як комплекс обставин, від яких залежить та відбувається цілісний продуктивний процес підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи, і які визначають результат – позитивна динаміка у формуванні готовності майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи.

З метою наукового обґрунтування першої педагогічної умови підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи – створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми учителями природничих наук знань із формування безпечної поведінки учнів старшої школи – проаналізовано низку наукових праць: загальні питання мотивації особистості та теорії мотивації (А. Маслоу, О. Обмок, Р. Попелюшко, Х. Хекхаузен, П. Якобсон та ін.); мотивація до навчання (А. Маркова, Т. Матіс, А. Орлов, Ю. Іванова, О. Овчинникова, Т. Чурекова та ін.); мотивація до безпечної життєдіяльності (О. Запорожець, Б. Халмурадов, В. Применко та ін.).

На підставі їхнього ґрунтовного аналізу з'ясовано, що у дисертації поняття «мотивація» доцільно розглядати: 1) як процес стимулювання самого себе та інших на діяльність, спрямовану на досягнення індивідуальних і спільних цілей [10]; 2) реалізацію мотиву у конкретній діяльності в процесі вибору можливих дій, спрямованих на досягнення певних цілей, при цьому мотив трактується як спонування або прагнення досягнення мети та усвідомлення дії щодо її досягнення [7].

Аналізуючи науковий доробок учених, присвячений питанням *створення освітнього середовища ЗВО* (Є. Алі-

сов, Н. Бойчук, Т. Івошина, Л. Карамушка, А. Кух, Т. Менг, М. Овчинникова, В. Рубцов, Т. Цюман, О. Ярошинська та ін.), доходимо висновку, що загалом, освітнє середовище – це характеристика життя, атмосфера всередині ЗВО, система впливів і умов формування особистості, а також система можливостей для розвитку особистості (як студента, так і викладача), що містяться у соціальному та просторово-предметному оточенні.

Не варто ігнорувати думку вченої І. Шахіної, яка зазначає, що процес створення освітнього середовища ЗВО лежить у площині дидактичного, психолого-педагогічного, комунікативного, матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу, оскільки освітнє середовище є багатокомпонентним комплексом освітніх ресурсів і технологій, що забезпечує інформатизацію й автоматизацію не лише викладання дисциплін, але й освітню діяльність усього ЗВО, єдиний інформаційний освітній простір, що об'єднує інформацію як на традиційних носіях, так і на електронних [12].

Дослідниця Т. Дніпровська, аналізуючи праці науковців, доходить висновку, що освітнє середовище розглядається як можливість «середовище-орієнтованого навчання», тобто навчання за допомогою навчального середовища – сукупності системних формуючих впливів предметного, соціального й інформаційного середовищ. Учена звертає увагу на навчальні властивості середовища, певні інтегральні ефекти, що виникають у системі «середовище-суб'єкт» [6]. Продовжуючи її думку, можна сказати, що ці компоненти освітнього середовища (предметний, соціальний та інформаційний) мають бути максимально зорієнтовані на підготовку майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи, а отже, має бути мотивація до цього процесу.

Обстоюючи позицію Н. Кононец [8], що педагогічні інновації у доцільно розглядати як цілеспрямоване систематичне та послідовне впровадження в освітню практику ЗВО оригінальних, нестандартних способів, прийомів, засобів і педагогічних дій, що охоплюють цілісний освітній процес від визначення його мети до одержання очікуваних результатів, а також позицію Н. Разіної [11], яка пропонує трактувати поняття «інноваційне освітнє середовище» як комплекс взаємопов'язаних умов, які забезпечують освіту студента, формування особистості майбутнього вчителя з інноваційно-творчим мисленням, вважаємо, що створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища у ЗВО, які здійснюють підготовку майбутніх учителів природничих наук, з метою інтенсивного накопичення студентами знань із формування безпечної поведінки учнів старшої школи сприятиме формуванню їхньої готовності до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи. Цим самим посилюється мотиваційний компонент підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи, система заходів і впли-

вів якого має спонукати студентів до оволодіння знаннями і способами діагностики типу поведінки учнів старшої школи, формування безпечної поведінки та орієнтацію на здоровий спосіб життя, стимулює вольові зусилля щодо подолання труднощів, що виникають під час навчання та практичної діяльності у процесі організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи на практиці.

Варто наголосити також, що визначальними особливостями системи мотивації майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи є потреби щодо здобуття та розширення професійних знань (теоретичні основи безпеки життєдіяльності, безпека життєдіяльності людини, методика організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи), які знаходять своє відображення в інтересі здійснення професійної діяльності вчителя, який дбає про безпеку життя і здоров'я своїх вихованців і не обмежується лише процесом навчання. Усвідомлений інтерес майбутніх учителів природничих наук породжує мотиви, які можна класифікувати як матеріальні, соціальні та професійні. Вважаємо, що для досягнення результатів у системі управління навчанням студентів і процесом формування готовності майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи викладачі мають застосовувати стимулювання, дотримання правил безпеки, здоровий спосіб життя як власний приклад, який є досить потужним стимулом для організації безпечної життєдіяльності учнів у майбутній професії.

Підкреслимо, що нині у ЗВО кафедра є основним навчально-науковим структурним підрозділом, який забезпечує проведення навчально-методичної, наукової та організаційної роботи, відповідає за реалізацію державної політики у галузі освіти [1]. У зв'язку з цим, саме робота випускової кафедри має бути спрямована на підготовку майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи шляхом інтенсивного накопичення знань з формування їхньої безпечної поведінки, що передбачає впровадження в освітній процес активних форм і методів навчання, ІКТ, педагогічних інновацій, передового досвіду роботи вчителів природничих наук.

На підставі аналізу наукових праць (Н. Гонтаровська, М. Гриньова, Н. Разіна, Н. Ткачук, О. Шапран, Ю. Шапран та ін.) у дисертації *мотиваційно-інноваційне освітнє середовище випускової кафедри* потрактовується як середовище, у якому створюються такі умови, за яких майбутні вчителі природничих наук можуть усвідомити цінності безпечної життєдіяльності, свого здоров'я, оволодіти способами саморегуляції та збереження життя і здоров'я, а також набути стійкої мотивації до оволодіння способами організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи.

Водночас, із огляду на результати досліджень Н. Гонтаровської [4], *створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення май-*

бутніми учителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи розглядаємо як спосіб цілеспрямованої організації освітньої діяльності у ЗВО з метою позитивного впливу на підготовку майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи та забезпечення стійкої мотивації до цього процесу. По суті, процес створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми учителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи визначаємо як комплекс змін традиційної системи навчання у ЗВО, спрямованих на підвищення ефективності діяльності викладачів у цьому напрямі.

В основу створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми учителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи покладаємо *середовищний підхід* (Л. Барановська, О. Жданова-Неділько, О. Ярошинська та ін.), який дозволяє перенести акцент у діяльності викладача з активного педагогічного впливу на особистість студента, в контекст формування «мотиваційно-інноваційного освітнього середовища», в якому відбувається його професійне становлення як майбутнього учителя природничих наук, здатного до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи. При такій організації навчання, насамперед, включаються механізми внутрішньої активності студента у взаємодіях із усіма компонентами освітнього середовища (особистісний, аксіологічно-смысловий, інформаційно-змістовий, організаційно-діяльнісний, просторово-предметний). Відтак, чим більше і повніше майбутній учитель природничих наук використовує можливості середовища, тим успішніше відбувається його вільний і активний саморозвиток, досягається результат – готовність студента до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи.

У руслі дослідження варто погодитися з Є. Бондаревською, яка зазначає, що суть середовищного підходу полягає у ціннісному ставленні до природного і соціального середовища і включення навчання в цілісне середовище в якості його системотворчого культуротворчого фактора [2, с. 163]. Це дає підстави до висновку, що середовищний підхід до створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми учителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи є основою формування їхньої культури безпеки (безпечна життєдіяльність, мотивація, досвід самовдосконалення, готовність до безпечної життєдіяльності), умінь визначати рівень безпеки системи «людина – життєве середовище», оцінювати середовище перебування стосовно особистої безпеки, безпеки учнівського колективу тощо.

Ключовим принципом у цьому процесі є *принцип саморегуляції*, який зорієнтовує на використання майбутніми

учителями природничих наук різних засобів навчання, що сприятимуть оволодінню системою знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи, а також засобами виконання навчальних операцій таким чином, що будь-яка зміна умов завдання, зустріч з ускладненням спричиняла включення таких механізмів мислення, які призводять до самостійного розв'язку завдання чи проблеми [5].

Психолог М. Боришевський потрактовує саморегуляцію у своїх роботах як переважно усвідомлене, цілеспрямоване планування, побудову та перетворення суб'єктом власних дій і вчинків, стратегії життєдіяльності загалом відповідно до актуальних потреб, мотивів, особистісно значущих цілей, спрямованості [3]. Продовжуючи позицію вченого, можемо говорити про важливість мотиваційного аспекту у процесі створення інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми учителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи.

Погоджуємося з М. Гриньовою, що саморегуляція, будучи формою регулювання власної поведінки, яка зумовлює залучення результатів самопізнання та емоційно-ціннісного ставлення до себе, є, по суті, вищим ступенем діяльності майбутнього вчителя у процесі навчання, коли його вміння виконувати навчальні дії перетворюються на стійкі навички, а їхня послідовність виконується вже автоматично [5]. Відтак, можна стверджувати, що й дії, які автоматично зберезуть життя та здоров'я, є прикладом високого рівня саморегуляції особистості та є рушійною силою інтенсивного накопичення професійно-прикладних знань із питань формування культури безпеки, безпечної і здорового способу життя учнів старшої школи.

Цей принцип, як переконливо доводить дослідниця, є орієнтацією майбутніх учителів природничих наук на те, щоб вони завжди налаштовували себе на успіх: у навчанні, у житті, у майбутній професійній діяльності. У зв'язку з цим мотивація до отримання знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи переходить у площину саморегуляції – успіх процесу організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи залежатиме від знань майбутнього вчителя природничих наук і відповідних умінь до їх застосування на практиці. А навчитися способам саморегуляції дозволить студентам як зберегти власне здоров'я та життя, так і в майбутньому – своїх вихованців.

Важливим для створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми вчителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи є *принцип безперервності й наступності* (Д. Зеркалов (2016), З. Яремко (2005) та ін.), який передбачає, що робота по підвищенню мотивації до отримання системи знань з теоретичних основ безпеки, безпечної життєдіяльності з проблем основ здоров'я, способів безпечної поведінки в

повсякденних і надзвичайних ситуаціях, знань щодо організації освітнього процесу в ЗЗСО й розуміння значення цих знань для практики та формування культури безпеки особистості, має здійснюватися у межах кожної теми під час вивчення нормативної дисципліни «Безпека життєдіяльності та основи охорони праці», а також на кожному занятті з інших дисциплін циклу професійної підготовки з акцентом на тому, яким чином застосувати отримані знання під час організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи у майбутній професійній діяльності.

Проаналізувавши наукові дослідження, виокремимо основні напрями створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми вчителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи:

1) створення на випусковій кафедрі ЗВО лабораторії з організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи, основною метою якої є утвердження пріоритету грамотного піклування про здоров'я учнів старшої школи та їхню безпеку життя, мотиваційної саморегуляції, а також навчання майбутніх учителів природничих наук відповідним методикам;

2) переконання колективу викладачів ЗВО в необхідності здійснення науково-методичної діяльності у напрямі підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи та мотивація до цієї діяльності;

3) застосування в освітньому процесі ЗВО сучасних здоров'язбережувальних технологій (це такі педагогічні технології, які, маючи за мету досягнення педагогічних цілей, не суперечать гігієнічним нормам і правилам здорової поведінки), методів і прийомів;

4) реалізація основних принципів інноваційної діяльності педагога – паритетність, диференціація та індивідуалізація, інтеграція та демократизація освіти [5], що здатні реалізувати інноваційну спрямованість процесу підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи – перехід від нормативної до інноваційної, творчої діяльності, що передбачає зміну характеру освітньої системи, змісту, методів, форм, педагогічних технологій, які сприятимуть посиленню пізнавального інтересу та позитивній мотивації майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності школярів;

5) презентація інформації, що сприяє формуванню безпечної поведінки учнів старшої школи та інтенсивне навчання майбутніх учителів природничих наук як оптимальний засіб реалізації тенденції науково-технічного прогресу та цифровізації, як організоване навчальне спілкування, у межах якого відбувається прискорене оволодіння інформацією.

Підкреслимо, що усвідомлення студентами важливості використання у майбутній професійній діяльності здоров'язбережувальних освітніх технологій як техноло-

гічної основи прогресивної педагогіки, що оперує прийомами, методами і формами організації навчання, виховання дітей та молоді без шкоди для їхнього здоров'я [9], стане запорукою успішної підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи.

Таким чином, створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми вчителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи уможливить доповнити інформаційний компонент підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи інформаційними матеріалами (презентаціями, відеороликами), що сприятимуть посиленню пізнавального інтересу та позитивній мотивації майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності школярів. Технологічний компонент збагачується сучасними здоров'язбережувальними технологіями, як-от: методики забезпечення рухової активності, вітамінізація, організація збалансованого харчування, фізична підготовка, гімнастика, загартовування, ароматерапія, масаж, фітотерапія, арттерапія, апітерапія, діяльність валеологічних гуртків і клубів, додаткові заняття, виховні заходи, спортивні змагання, розваги, конкурси, вікторини тощо. Мотиваційний компонент представляє собою комплекс мотиваційних лекцій і тренінгів, у межах яких викладачі стимулюють інтерес студентів до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи та спонукають до самостійної пізнавальної діяльності в галузях педагогіки та безпеки життєдіяльності. Саме мотиваційні тренінги (створення тренінгових груп), які базуються на інтенсивному підході, забезпечать можливість поєднання практичної спрямованості та спрямованості до самопізнання, що, у свою чергу, сприятиме формуванню готовності майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи. Аналітико-результативний компонент підготовки майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи зорієнтований на використання методу мотиваційного портфоліо (студентські роботи у друкованому чи електронному вигляді – портфоліо розвитку, демонстраційне портфоліо), який дозволяє студентів презентувати результати власного осмислення проблем визначеної теми, підвищує мотивацію до її вивчення.

Висновки. Таким чином, мотиваційно-інноваційне освітнє середовище випускової кафедри потрактується як середовище, у якому створюються такі умови, за яких майбутні вчителі природничих наук можуть усвідомити цінності безпечної життєдіяльності, свого здоров'я, оволодіти способами саморегуляції та збереження життя і здоров'я, а також набути стійкої мотивації до оволодіння способами організації безпечної життєдіяльності учнів

старшої школи. Процес створення мотиваційно-інноваційного освітнього середовища інтенсивного накопичення майбутніми вчителями природничих наук знань з формування безпечної поведінки учнів старшої школи розглядатимемо як спосіб цілеспрямованої організації освітньої діяльності у ЗВО з метою позитивного впливу на підготовку майбутніх учителів природничих наук до ор-

ганізації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи та забезпечення стійкої мотивації до цього процесу. По суті, цей процес розуміється як комплекс змін традиційної системи навчання у ЗВО, спрямованих на підвищення ефективності діяльності викладачів щодо формування готовності майбутніх учителів природничих наук до організації безпечної життєдіяльності учнів старшої школи.

Список використаних джерел

1. Андреев А. А., Рубин Ю. Б., Титарев Л. Г. Кафедра в системе открытого образования. *Образование в информационную эпоху*: материалы конф. МЭСИ, (13 июня 2001 г., Москва). Москва: МЭСИ, 2001. С. 90–100.
2. Бондаревская Е. В. Теория практика личностно-ориентированного образования: монография. Ростов на Дону: РГПУ, 2000. 352 с.
3. Боришевский М. И. Развитие саморегуляции поведения школьников: дис. ... д-ра психол. наук. Киев, 1992. 77 с.
4. Гонтаровська Н. Б. Теоретичні і методичні засади створення освітнього середовища як фактору розвитку особистості школяра: автореф. ... дис. д-ра пед. наук: 13.00.07. Київ, 2012. 48 с.
5. Гриньова М. В. Саморегуляція: навч.-метод. посіб. Полтава: АСМІ, 2008. 286 с.
6. Дніпровська Т. В. Практико-орієнтоване освітнє середовище як педагогічна умова процесу формування управлінської компетентності в майбутніх інженерів автотранспорту. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*. 2012. № 37. С. 68–73.
7. Іванова Ю. Мотивація як чинник успішного формування навчально-пізнавальної діяльності учнів. URL: http://umo.edu.ua/images/content/nashi_vydanya/pislya_dyplom_ospvina/1_2016/
8. Кононец Н. В. Дидактичні основи ресурсно-орієнтованого навчання дисциплін комп'ютерного циклу студентів аграрних коледжів: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.09. Полтава, 2016. 473 с.
9. Кравчук Л. С. Здоров'язберігаючі технології – провідна умова навчальної діяльності студентів. *Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна»*. 2015. № 10. С. 44–47.
10. Обмок О. Г. Рейтинг у системі мотивації науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів. *Науковий вісник Нац. ун-ту біоресурсів і природокористування України*. Київ: ВЦ НУБіПУ, 2010. С. 203–211.
11. Разіна Н. О. Акмеологічний підхід до розвитку професіоналізму сучасного педагога в інноваційному освітньому середовищі середньої школи. *Вісник наукової школи педагогів «АКМЕ»*. 2009. Вип. 3.
12. Шахіна І. Ю. До питання про інформаційне освітнє середовище навчального закладу. URL: http://ito.vspu.net/nd_robota/statti/2013/Shahina_Do%20putannja.htm

References

1. Andreev, A. A., Rubin, Iu. B., & Titarev, L. G. (2001). Kafedra v sisteme otkrytogo obrazovaniia. *Obrazovanie v informaciiunnuu epokhu*: materialy konf. MESI (pp. 90-100). Moskva: MESI [in Russian].
2. Bondarevskaia, E. V. (2000). *Teoriia praktika lichnostno-orientirovannogo obrazovaniia*: monografiia. Rostov na Donu: RGPU [in Russian].
3. Borishevskii, M. I. (1992). *Razvitie samoreguliatcii povedeniia shkolnikov* (D diss.). Kiev [in Russian].
4. Hontarovska, N. B. (2012). *Teoretychni i metodychni zasady stvorennia osvithno sere dovysycha yak faktoru rozvytku osobystosti shkoliara* (Extended abstract of D diss.). Kyiv [in Ukrainian].
5. Hrynova, M. V. (2008). *Samorehuliatciia: navch.-metod. posib*. Poltava: ASMI [in Ukrainian].
6. Dniprovska, T. V. (2012). *Praktyko-orientovane osvithne sere dovysychche yak pedahohichna umova protsesu formuvannia upravlinskoj kompetentnosti v maibutnikh inzheneriv avtotransportu. Problemy inzhenerno-pedahohichnoi osvity*, 37, 68-73 [in Ukrainian].
7. Ivanova, Yu. (2016). *Motyvatciia yak chynnyk uspishnoho formuvannia navchalno-piznavalnoi diialnosti uchniv*. Retrieved from http://umo.edu.ua/images/content/nashi_vydanya/pislya_dyplom_ospvina/1_2016/ [in Ukrainian].
8. Kononets, N. V. (2016). *Dydaktychni osnovy resursno-orientovanoho navchannia dystsypilin kompiuternoho tsykladu studentiv ahrarykh koledzhiv* (D diss.). Poltava [in Ukrainian].
9. Kravchuk, L. S. (2015). *Zdoroviazberihaiuchi tekhnolohii – providna umova navchalnoi diialnosti studentiv. Zbirnyk naukovykh prats Khmelnytskoho instytutu sotsialnykh tekhnolohii Universytetu «Ukraina»*, 10, 44-47 [in Ukrainian].
10. Obmok, O. H. (2010). *Reitynh u systemi motyvatsii naukovo-pedahohichnykh pratsivnykiv vyshchykh navchalnykh zakladiv. Naukovyi visnyk Nats. un-tu bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy*, 203-211 [in Ukrainian].
11. Razina, N. O. (2009). *Akmeolohichni pidkhid do rozvytku profesionalizmu suchasnoho pedahoha v innovatsiinomu osvithnomu sere dovysychchi sere dnoi shkoly. Visnyk naukovoї shkoly pedahohiv «AKME»*, 3 [in Ukrainian].
12. Shakhina, I. Yu. (2013). *Do pytannia pro informatsiine osvithne sere dovysychche navchalnoho zakladu*. Retrieved from http://ito.vspu.net/nd_robota/statti/2013/Shahina_Do%20putannja.htm [in Ukrainian].

Дата надходження до редакції
авторського оригіналу: 11.10.2019

Кропивка Ольга. Мотивационно-инновационная среда интенсивного обучения будущих учителей естественных наук по формированию безопасного поведения старшеклассников.

А Научно обосновано одно из педагогических условий подготовки будущих учителей естественных наук к организации безопасной жизнедеятельности учеников старшей школы – создание мотивационно-инновационной образовательной среды интенсивного накопления будущими учителями естественных наук знаний по формированию безопасного поведения учеников старшей школы.

Ключевые слова: образовательная среда; безопасная жизнедеятельность; ученики старших классов; педагогические условия; будучие учителя естественных наук

Кропивка Оля. Creating a Motivate and Innovative Educational Environment for Intensive Knowledge Accumulation by Future Teachers of Natural Sciences on the formation of High School Students' Safe Behavior.

С The paper is about one of the pedagogical conditions for the preparation of future teachers of natural sciences for the organization of safe life activities of high school students - the creation of a motivational and innovative educational environment for the intensive accumulation of knowledge by future teachers of natural sciences for the formation of safe behavior of high school students.

Key words: educational environment; safe life activity; high school students; pedagogical conditions; future teachers of natural sciences

Кропивка Ольга Григорівна, аспірантка кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Короленка

E-mail: kropivkaolga2606@ukr.net